

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 46. ANULU XVIII.

Sabiu, in 11/23 Iunie 1870.

Telegrafulu ead de doue ori pe septemana: joi'a si Duminica. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scriatori francate, adresate catre espeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

ru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era peo jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 p. e 1/2, anu. 6 fl. v. a.

Inseratiunile se platescu pentru intea ora cu 7. cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2. cr. si pentru a trei'a repetire cu 8 1/2. cr. v. a.

Vien'a 2/14 Iunie.

In cele doue epistole amu avutu in vedere partea generale a afacerilor adunarei generali a invetiati. din Germani'a, tiente in anulu acest'a aici in resedinti'a imperiale. Cu ocaziunea aceluor epistole amu facutu mai multu glosse. Acest'a nici ca se putea face altcum in marginile tiermurite ce mi sunt la dispusetiune. De astadata me voiu stradoi a implini promisiunea data inca in prim'a epistola, pre langa glosse mai putiene, dicendu ceva despre siedintiele particulare.

Invetiatorii din Cislaitani'a in o siedintia separata numai pentru densii, se ocupara de regularea salariilor. Preste acest'a trecemu, observandu numai atat'a: ca deca densii se vaiera de micimea salariilor, folosulu practiculu dedusu pentru noi aru fi, sa cugetamu catu de mici si necorespondentorie suntu ale invetiatorilor nostri; folosulu practiculu aru mai fi, sa cugete acele comune, cari din nescintia voiescu ale mai scade si din ce suntu, ca scadu numai binele lora intelectuale.

In alta siedintia particulara se discutatu instructiunea corespondentoria in clasa elementaria. Unu domnu invetiatoriu recomanda pentru clasele inferiore instructiunea intuitiva si accentueza cu deosebire instructiunea in cunoscintiele naturali. Nu e explicabilu pentru ce voiescu inse ca religionea sa fia eschisa din clasele aceste, candu ea se pote impreuna asi'a de bine chiaru si cu objectulu memoratu, unde atotu potenti'a, intiepciunea cea nemarginita, indurarea cea mare si alte insusiri d'iesesci se potu transpune in inim'a copilului chiaru candu elu capata cunoscintiele cele elementare despre si din natura. Copilulu e cu multu mai curiosu decatu sa nu puna intrebarea, ca cine le au facutu lucrurile aceste din natura, si ocaziunea jace mai aproape de ai desfasura cele cuprinse d. e. in prim'a incheiatura a simbolului credintiei, decatu si explica dupa Vogt ori altulu genealogi'a pamentului, dupa procese chemice, pre cari abi'a unu elevu mare le pote cuprinde si purta. — Evitarea unei discipline soldatiese in scola are in sine multu bine si in contra asertiunei acestei'a a dlui König nici ca voiu objecta ceva. Acestu domnu afla ca si instruirea in cetire e prea tempuraria, tiera candu vine a se face, aru evita ca sa se propuna in ore in tregi. Recomanda pentru clasele inferiore ocupatiunile fröbeliane, precum: intrebuintiarea betieloru la computu, impletire, cladiri cu cubi s. a.

Aici se pote adage numai decatu alta specie de siedintia seu conferintia particulara si adeca cea despre asi'a numitele „Kindergärten“ (seminarie de copii). Acestea suntu institute pentru copii mai mici de etatea normala pentru scola. Tota instructiunea e intuitiva in intielesulu celu mai largu alu cuventului, pentru-ca copilulu nu are numai sa intueasca, va sa dica, sa caute cu privirea, dara are sa fia si activu, de aceea ce a vedutu sa si scie a-si da sema de ea si sa si faca. Elu are sa distinga directiunile „in susu“ si „in josu“, „in drepta“ „in stanga“ etc. prin acest'a instructiune mintea lui se desvolta forte tarei incatu elu jucandu-se seversiesce lucruri (d. e. figuri geometrice), cari noue celoru crescuti dupa sistemulu celu vechiu, ni se parau minuni, candu eramu inca marisiori. Aflatoriulu acestui sistemulu, Fröbel, estinde instructiunea inapoi pana in leganelu copilului, candu lu pune se distinga mai intaiu colori simple si apoi treptatu obiecte mai complicate. Acestu felulu de scola in sa pana acum nu au prinsu radacini decatu numai in familii asi'a dise cu prindere, precandu poporul de rendu remasa neatinsu de bunatatile lui. Acum veni vorb'a despre estinderea lora mai departe in catu si poporul sa aiba parte de beneficiile acestui felulu de instructiune.

Resultatulu discussiunei in aceta privintia a datu urmatoarele resolutiuni:

1. Este de necessitate imperativa o lege, carea sa reguleze institutele publice de grigirea copiilor mici; 2. proiectulu de lege ungurescu pentru atari institute are a fi privitu de o incercare forte demna de recunoscintia; 3. se apröba §§ proiectului, ce se referesce la partea esteriöra a instituteloru publice pentru copii mici. (Aici se pronuncia apoi contr'a aceluor §§ cari tratäza partea interna a instituteloru de memoratulu felu)

Alte doue resolutiuni propanu straformarea instituteloru de ingrigirea copiilor mici in gradini de copii poporali si educarea unoru profesorese apte, in seminarie conduse de barbati de specialitatea pedagogica.

O impregiurare din referintiele poporului nostru mi-a fostu dinaintea ochiloru inca de candu amu venitu la cunoscintia asi'a numiteloru gradini de copii. Pre satele nostre, unde economiele campului suntu destulu de primitive, unde totu ce are bratie mai puternice pleca diminetia inainte de facutulu dilei la campu, in departare de o jumetate de ora si mai multu si acasa remanu copii si copile nevinitu la pricepere, caroru li se lasa niscari-va bucate la unu locu siguru, afara de casa, deca acest'a o incuia parinti. Acesti copii tota diu'a umbra jucanduse, batenduse, plangendu, sberandu ca nisce parasi de lume. Ei in jocurile lora se apuca de multe ori si cu lemnusie de aprinsu facu focu prin siuri si aprindu sate, cari fiindu parasi de locuitori ardu cu bietele bucate, vestiminte, cu cate unu vitielu, purcelu ce se afla pre acasa. Ore nu aru fi cu putintia ca parinti de tota sem'a sa faca mijlocire, ca pre acesti napustiti sa-i duca diminetia parinti in unu locu sub o grigia, unde se fia condusi la ceva invetiati'a folositoria si sa scape parinti casele lora de periculu ce multu, caroru suntu espuse si copiii de demoralisarea lora in cea mai frageda etate? Sa meditamu cu totii seriosu asupra impregiurarei acestora.

Aru mai fi de disu ceva despre sectiunea sciintieloru matematice-istor. nat.; despre cea a ocupatiuniloru formali in scolele elementari, despre gimnastica si stenografia, inse credemu ca despre aceste vomu primi, celu putienu despre unele, ceva mai detaiaiatu din alta parte.

Articululu urmatoriu ni se tramite spre publicare dela unu st. cor. alu nostru. Noi din cauza ca are o natura asi'a delicata, eramu decisi ai denega aparerea in publicu. Viedendu inse, ca si alte diu'arie nationale se ocupa de a esta cestiune, facemu locu espressionei, ce o pote vedea cetitoriulu mai la vale, fara de a ne dechiarä si noi intru tote pentru ea, seu contr'a ei:

Unu responsu scurtu la o asertiune a „Albinei“ nrulu 43 a. c.

Diuariulu „Albin“ intr'unu numeru de ai sei publica unu articulu intitulatu „Libertatea bisericeiloru in Ungaria“ si in partile ce i se aneasara, ce in ultimile sele pasagie dice urmatoarele: „Natiunea romana are doue biserici, binele nostru cere se existe amendoue si amendoue romanesce. Numai fiindu doue se pote incinge o rivalitate nobila intre ele pre calea desvoltarei morali si intelectuali a natiunei romanesce. Avemu lipsa de acest'a rivalitate, pentru ca dens'a accelereza mersulu.“

Candü scriitoriulu articululu acestui'a a scrisu cuvintele din urma, fara indoiala n'a cugetatu la starea factica, la practicabilitatea din presentu a asertiunei sele, ci inchipuindu-si doue fiintie, care tintindu catra unu scopu alerga pre doue cai unele langa altele fara sa se stinga, emulandu in cursulu lora catra scopulu comunu.

Idea e frumoasa, dara dupa prospectele, ce ne stau inainte si dupa esperinti'a de tote dilele nu e practicabila. Starea factica a bisericiloru romane greco-orientale si greco-catolice adeca a bisericei unite si neunite e cu totulu alt'a, de care o vede dlu autoriu alu art. mentionatu. Candu schism'a intre aceste doue biserici romane aru fi basata pre consciinti'a respectiviloru credinciosi, aru fi cu totulu alt'a, in sa aceea nu e. Desbinarea acestoru doue biserici s'au basatu la inceputulu unirei unei fractiuni romane cu bis. rom. cat. pre interese materiali, si basea acest'a nu s'a stricatu, ea e sustienuta pana in diu'a de astadi si precatu crescu interesele materiale, pre atat'a si ea se intaresce mai tare, apoi e cunoscutu, ca unde concurgu interesele materiale, incatu nu numai ca prevaleza pre cele spirituale se afla mai numai singure reprezentate, acolo nu pote fi rivalitate si emulatiune nobila. Si acest'a se afla la bisericile romane desbinate in credinti'a si desbinate mai multu in caus'a lora de esistintia nationala.

Cine au causatu desbinarea romaniloru in doue biserici, cine a produsu catolicismulu romanescu, acel'a a avutu politica, s'a spaimentatu de multimea romaniloru, deci ca sa nu traiasca bine la oialta au aruncatu marulu discordiei intre ei, ca sa se desbine si desbinandu-i, alergendu dupa interese particulare sa se frece unii cu altii si sa-i paralisedie puterile. Jesuitismulu Romei au statu la spatele aceluor'a, cari pentru interese materiale s'au ruptu din trupulu bisericei antice romane si tau atutatu necontentu pana in diu'a de astadi, ca sa faca proselitismu asupra confratiloru lora si sa nu inceleze cu tote mijlocele ai desbina din sinulu bisericei strabune. „Finis sanctificat media“ e devis'a lora si cine face mai multu desbinare acel'a capeta laude, titluri si posturi grase dela santulu si infalibilulu parinte, ce este unica convictiune a proselitiloru catolici.

De alta parte cei ce au fostu statornici in credinti'a strabuna si au remasu credinciosi bisericei stamosiesci si asiediaminteloru ei, fie ei chiaru si uniti, se vedu persecutati de fratii lora si e naturalu ca trebuie sa nisuiasca la o aparare. Daci apoi frecari, ura si intolerantia nu atatu intre credinciosii simpli si necarturari, cari nu cunosc interesele materiale si venerea lui sub masca santa, ci mai multu intre preoti si chiaru si intre inteligentia, si nu numai atat'a, dara suntu casuri, unde frati si cumnati, parasindu din ore-ce interesele private bisericea in carea s'au inchinatu si rugatu parinti lora, s'au facutu preoti unulu unitu si altulu neunitu si indata au inceputu nu sa rivalisedie si se emuleze in cultivarea poporului si in inantarea invetiamentului, ci in certe si in sfedi personale, facendu-se de risu inaintea credinciosiloru lora si a strainiloru si provocandu asupra sea si asupra bisericeiloru carora s'arvescu indignatiunea si despretiulu streiniloru. Astfelu de exemple nu prea corespundu rivalitati nobile ce sio inchipuesce dlu autoriu elu articululu citatu. Nu credu se fia unu casu si de este apoi e minune in tota Transilvani'a si Ungaria, unde doi preoti romani in o comuna desbinata in doue biserice sa lucre in contielegere unii cu altii pentru inaintarea poporului si pentru prosperarea invetiamentului. Si precum e starea lucrului in miniatura prin comunele singuratiche, asi'a se afla si carnuirea bisericeiloru romane, luptandu-se un'a cu alt'a si paralisedu-si puterile ce aru trebui, ca in concordia sa le indreptede catra progresarea comuna si contr'a atacuriloru streine.

Tote aceste inteligenti'a romana le accompaiaza, impartinduse asemenea in doue tabere inimice, strigandu necontentu concordia si fratietate, precandu in realitate nu incetäza a arunca in sinulu seu sagetile vatamatoare ale desbinarei.

In zadaru vomu serie idei frumoase despre ri-

valitate nobila între cele două biserici pre calea dezvoltării morale și intelectuale a națiunii române, deca acelea nu sunt practicabile și cum ca nu sunt practicabile o vedem din experiența proprie și jace în interesul inimicilor nostri, a susținerea cu toate mijloacele discordia în sinul națiunii române, silindu-i a stă despărțiti în două tabere inimice.

Dacă ce o au cauzat românii despărțirea de biserică străbună și unirea cu biserică Romei nu mai jesuitismul, ce a fost cauzatoriul acestei debinări, o au putut prevedea, și iera-si acestu jesuitismu, ce neincetatu atitia pre români, că nu cumva sa se impreune, e cauzatoriul discordiei in care se afla ambele biserici și în tresele națiunea română.

Nu vom, lungindu vorb'a, sa mai ilustrediu aceste asertiuni cu exemple, ci apelezu la esperintia de toate dizele a cetitorului, care i va da o feona destula de fidela despre rivalitatea cea nobila, ce exista între ambele biserici române, considerându deci starea reaa a bisericilor și a credinciosilor ei români, creda ca autoriulu art. mentionatu în simtiementulu seu curatu de românu decâtu sa laude desbinarea cea trista a bisericilor române și sa indemne la acea desbinare, mai mare servitiu aru fi facutu națiunii române și bisericilor ei și mai multa satisfactia aru fi pututu si singuru avea, cându însufletitu de ide'a concordiei și a integrității nationale aru fi scrisu pentru impreunarea bisericilor desbinate, pentru lepadarea intereselor materiale ce sustiene aceea desbinare destulu de trista și deplorabila și pentru impreunarea aceea, prin carea națiunea română inchinându-se la olalta la unu D-dieu sub acele dogme a credinței, aru deveni mare și tare spiritualminte și si materialminte.

N. Pr.

Estragemu din jurnalele pestane despre lucrările secțiunilor următoarele:

În 13 Iunie convenira, după ședința publică, cele șase secțiuni, care desbatu înca proiectulu de lege despre regularea municipielor, spre a-si continuă pertratările respective. În secțiunea a cincea se desbatu proiectulu până la alu 3-lea capitolu care tratăza despre congregatiunile generale.

În secțiunea a 8-a se pricinuescu pentru §. 20, care tratăza despre constituirea comitetelor. K. Tisz a propune adeca stergerea acestui §. cu adaugerea, ca deca maioritatea lu va reieptă, densulu va face o propunere relativa la o construire pre principie liberale. Secțiunea a 9 se ocupă cu propunerea lui Hoffmann, în urm'a cări'a sa se determine condițiunea municipielor orasienesei prin o lege deosebita. Desbaterile relative la acest'a au fostu foarte animate.

Szontagh replica la argumentele produse de secretariulu de statu Zeik, accentuându totu odata și diferința între comitate, în care se concentreza, asiă dicendu, mai multe comune, și între orasie care represente o comuna de unu interesu comunu. Elu recunoșce, ca dignitatea comitetului supremu e istorica în comitate, nu mai privesce inse pre comitele de astadi de unu dignitaru, ci numai de unu simplu prefectu alu regimului, care este obligatu a efectui ordinațiunile regimului pentru 4000 fl. În orasie nu are ministerulu lipsa de comiti supremi spre a capeta dela ei diferite raporte, căci acestea le implinesce primariulu orasului, și cându se facu abuzuri extraordinarie, se pôte esmite și unu comisariu ad hoc.

Elekes declara, ca, de ore ce secțiunea nu voiesce a primi propunerea sea contr'a starei exceptiunile a sasiloru, pretinde, că și celelalte orasie din Ungaria sa se reguleze, nu asemenea comitetelor, ci prin o deosebita lege.

Vidlicskay afirma, ca regimulu înca totu se mai tiene de prejudeciile tempului trecut, voindu a aproba numai orasielor libere r. jurisdicțiune proprie și ca nu voiesce a porni pre calea adeveratei reforme.

Mai înainte erau acelea locuri regie, pentru ca formau posesiunea coronei regie și se numiau „liberi“ falia cu acei locuitori, cari arau jobagi. Acum'a inse nu mai au numirile acestea nici unu intielesu ect. Elu votăza pentru o lege deosebita relativa la regularea orasielor.

În direcțiunea acest'a mai vorbescu Somossy, Rimánóczy, Eder și Rannichér.

După acestea se pune propunerea la votare și se respinge cu o majoritate de 2 voturi.

Nr. 164—1870.

Anunțu.

Conformu conclusului adusu în ședința II a adunării gen. a asociațiunii în. ținuta la Siomcut'a mare în 11 Augustu a. tr. p. XXIV, adunarea generală a asociațiunii transilvanne pentru anulu curente, 1870, se va ținea la Nasedu în 8 și 9 Augustu a. c. după calendariulu gregorianu (nou.)

Ceea ce prin acest'a, conformu §§-loru 21 și 25 din statutele asoc., se aduce de tempuriu la cunoștința publică.

Dela presiulu asociațiunii transilvanne pentru literatur'a română și cultur'a poporului românu.

S a b i i u în 20 Iunie 1870.

I. H a n i ' a

V-pres.

I. V. R u s u

Secr. II.

Ad. nr. prot. 152 1870.

Ordinea lucrărilor

Adunării generale X, ce asociațiunea transilvană pentru literatur'a română și cultur'a poporului românu o va ținea la Nasedu în 8 și 9 Augustu c. n. 1870.

Ședința I.

1. Membrii Asociațiunii, adunati fiindu la 9 ore dimineții în locul destinatu pentru ținerea ședințelor, alegu o deputațiune, spre a invita pre Escelentia Sea domnulu presedinte la adunare.

2. Presedintele ocupându locul seu, deschide adunarea.

3. Adunarea alege pentru purtarea protocolului 3 notari ad. hoc.

4. Se alege o comisiune de cinci membri, spre a cerceta socotelele și a raporta în ședința a două.

5. Se alege o comisiune de 3 membri care în intielesulu §§-loru 6, 8, 9, din statute va conscrie pre membrii cei noi, va încasă tacsele, și le va subministra casierului.

6. Se alege o comisiune de cinci membri, care în intielesulu §-lui 23 lit. f, g, și h, din statute va preliminar bugetulu anului venitoriu și-lu va asterne adunării în ședința II.

7. O comisiune de 7 membri pentru esaminarea și raportarea asupra altor moluni asternute adunării gen. din partea comitetului asociat. seu a altor dintre dd membri ai asociațiunii.

8. Secretariulu comitetului, raporteza despre activitatea Asociațiunii în decurgerea acestui anu, precum și despre rezultatele, ce s'au ajunsu pînă tr'ens'a.

9. Casariulu și controlorulu asterne bilantiulu veniturilor și speselor anuale, și arata starea materiale a asociațiunii preste totu.

Bibliotecariulu raporteza despre starea bibliotecii asociațiunii.

11. Presupunenduse, ca lucrările enumerate pînă aci, nu voru absorbi totu tempulu ședinței, restulu aceluși se întrebunțieza pentru citirea disertatiunilor subternute de tempuriu la presiulu comitetului.

Ședința II.

1. Acest'a ședința se incepe cu continuarea citirii disertatiunilor restante din ședința premergătoră.

2. Adunarea primesce și desbate raportele comisiunilor, delegate în ședința precedente.

3. Se aduc și se desbatu proiectele și motiunile, ce se facu în privința asociațiunii.

5. Fiindu ca Trieniulu oficialilor și membrilor de comitetu ai asociațiunii, alesi și respective realesi la adunarea gen. din Clusiu, a espiratu: pentru aceea adunarea generală, procede la alegerea noilor membri de comitetu și oficiali pentru cei trei ani urmatori.

5. Se destina locul și tempulu celei mai aproape adunări generale.

S a b i i u în 7 Iunie c. n. 1870.

Comitetulu asociațiunii

în. pentru literatur'a română și cultur'a poporului românu.

a) Celelalte diuarie române înca suntu rogata a reproduce în colónele sele acestu anunțu.

REGULAMENTULU

prov: pentru afacerile interne

ale sinodului Eparchiei dreptu-meritorie resaritene-române a Caransebesiului convocatu 19 Aprile/1, Maiu 1870.

§ 1. Sinodulu se incepe cu servitiulu dumnediescu, pre lângă invocarea sântului ducu, ce se va ține în diu'a deschiderii dimineții la 8 1/2 ore.

§ 2. După severșirea servitiului divin, membrii sinodului eparchialu adunati în biserică catedrala din locu chiama prin o deputațiune pre presedintele Archiereu spre a deschide sinodulu.

§ 3. Sosindu presedintele ocupa locul presidiale și provoca pre cei mai tineri membri sinodali 2 preți și 4 mireni, sa ocupe locul de notari interimali.

După acest'a presedintele țiene cuventare solena, cu a cărei'a finitu declara sinodulu de deschisu.

§ 4. După enunțierea deschiderii sinodului acest'a trece îndata la verificarea membrilor sinodali.

Spre acestu sfarsitu fia-care membru sosindu, la locul sinodului preda, de se pôte, înca mai înainte de deschiderea ședinței, credinționalele sale la presiulu, seu la persón'a insarcinata de densulu spre acestu scopu, care primindule, conséma într'unu registru proveditu cu o rubrica separata pentru anotarea, deca în contr'a respectivului alesu a sositu vre-o reclamațiune ori nu?

Acestu registru se cetesce îndata după deschiderea sinodului în prim'a ședința, și toti acei'a în contr'a căror'a nu se rădica nici o îndoieala despre indentitatea persónelor, seu nu a sositu nici o reclamațiune în contr'a le îndata se declara de verificati, iera în privința celor dificultati, actele alegerei și reclamațiunile se îndreptăza la comisiunea verificătoră (§ 9.) care le esamina cu respectu la instrucțiunile emise pentru alegeri și în cea mai de aproape ședința a sinodului referă asupra stărei lucrului, iera sinodulu decide caus'a finalminte.

În casu de casarea vre unei alegeri, precum și la casu de renunțiere de buna voia îndata se escrie alegerea nouă.

Întru aceea sinodulu, la care iau parte și membrii dificultati până la verificarea lor, continua lucrările sale mai departe. — Membrii intrati mai tardiu, se verifica în diu'a intrării:

§ 5. După verificare, deca membrii verificati au trecut de diumetate numerulu tuturor membrilor, sinodulu îndata porcede la alegerea definitivă a notarilor dintre cari 2 voru fi preți și 4 mireni.

Dintre notarii alesi sinodulu designăia pre unulu de notariu general, care pórta direcțiunea agendelor notariale ale sinodului.

În absința seu impedecarea acestui'a, direcțiunea o eunduce celu mai bețrănu notariu, și asiă mai departe după ordinea etatei.

Personalulu noterial sub conducerea presiului formăza biroulu sinodului.

§ 6. Presedintele deschide și inchide ședințele, duce presiulu, vigileția pentru ținerea ordinei afacerilor, conduce desbaterile, da cuventu la vorbitori, pune întrebările de votare, enuncia rezultatulu acestor'a, grigesce pentru ordinea cea bona în adunare și are dreptulu la casu de conturbare, a suspinde ședința și a departă pre conturbatori din auditoriu, iera în casulu estremu a deschide auditoriulu întregu.

Presedintele primesce și deschide toate scrisorile îndreptate către sinodu și e organulu expeditiunilor sinodului în afara.

Expeditiunile în numele sinodului se subscriu de presedintele și de notariulu general alu sinodului, seu la impedecarea acestuia de notariulu, care urmédia alu substitui (§ 5.)

§ 7. Notarii au detorința de a duce protocoalele sinodului și de a concipiă toate expeditiunile de lipsa pre bas'a concluselor sinodali de cumva acelea nu se concredu unei anumite comisiuni.

Ei pórta listele de votare, însemnăia propunerile membrilor sinodului și prenotăza pre cei ce se însinua la cuventu după ordinea însinuarei.

În fine ei stau sub dispusețiunea presiului în privința tuturor acelor agende, ce se țien de biroulu sinodului.

§ 8. Membrii sinodului suntu datoru a luă

parte la ședințele și lucrările sinodului și a primii alegerile și misiunile, ce voru cadă asupra lor, de la cari numai sinodului îi poțe dispensă.

§ 9. Pentru simplificarea și înaintarea afacerilor sinodali se voru alege comisiunii sau comitete: Acestea potu fi permanente pentru agende de aceeași natură ce obvinu în decursul sinodului ori tranzitorie pentru acele agende speciale, ce afla sinodului de lipsa ale îndreptă spre preconsultare.

Comisiunile suntu deobligate a pregăti rapoartele sale în privința obiectelor puse la ordinele dilei (pentru câștigarea de timp) din ședința în ședința, celu puțin, în aceea parte, ce li-au fostu cu puțință a o fini în decursul întretimpului; — iera în privința obiectelor nevenite încă la ordinea dilei, în tempulu celu mai scurtu asiă ca fiindu-se unu obiectu îndată sa se poța lua altulu la pertractare. În privința obiectelor, a căror raportu sa determina a se asterne numai la sesiunea sinodului din anulu viitoru, comisiunile respective voru poté continuă lucrările sale și după încetarea ședințelor sinodali.

Comisiunile acestea de regula voru constă din 2 preoți și 4 mireni, pentru casuri mai momentuoasă, numărulu membrilor de comisiuni se poțe înmulți, iera pentru obiecte de însemnătate mai mica și grabnice, comisiunile se potu reduce și la unu numeru mai micu.

Comisiunile acestea aleși din sinulu sau unu presedinte și unu notariu, suntu capace de a face otariri numai deca se afla de facia mai multu de diuătate din membrii aleși; au dreptulu de a cere desluciri dela organele bisericesti și de a trage și esperti la consultare. Operatele sale subscrie de presedinte și de notariu, dinpreuna cu opiniunile separate le subterne presidiulu sinodulu, prin care acelea se aducu la ordinea dilei și se referă prin raportoriulu acesteia.

§ 10. Ședințele sinodului suntu publice intru atât în câtu localulu are spre dispușione unu spatiu separat, numitu galeria pentru auditori. Spre acestu scopu biroulu sinodale destinăia locurile și imparte bilete de intrare numai în numărulu determinat prin presidiu.

Excepționalmente la propunerea presidiulu, sau a 5 membri sinodali se potu țiené și ședințe confidentiali, deca după desiertarea galeriei sinodulu se invoiesce la aceea.

§ 11. Sinodulu e capace de a face concluse valide numai deca se afla de fatia mai multu de diuătate din membrii verificați.

§ 12. Obiectele de pertractare vinu sau ca propușionii din partea presidiulu ori ca propușionii de sine statore din partea membrilor sinodali.

Propușionile presidiulu se predau sinodulu de regula în forma de adrese scrise, iera propușionile sinodali suntu de a se predă presidiulu în scrisu, care anunțandu-se în sinodu la tempulu seu se punu la ordinea dilei spre motivare; neintielegându-se aci acelea propușionii, care se potu lua numai decatu la pertractare.

§ 13. Atātu propușionile presidiali câtu și propușionile de sine statore, facute din partea membrilor sinodali, venite la ordinea dilei după ce se motivează se scorta, de regula se predau la o comisiune spre consultare, cu terminu, în care comisiunea se-si finéscă și se-si prezentéze raportulu seu la presidiu.

(Va urmă.)

Epistole din Germania.

cătra unu invetiatoriu din patria.

D r e s d ' a . . . . .

(Urmare.)

Diregatoriile cele mai înalte administrative școlare suntu: ministeriulu de culte și consistoriulu. Acesta esaminéza cu mare conscientiositate pre aceia, cari voru sa fia primii că invetiatori, și aflându de apti îi denumescă de invetiatori, și îi întaresce cu decretu de denumire, după ce s'au aprobatu denumirea lor și din partea ministeriulu.

Diregatoriile inferioare școlare suntu: inspectorii districtuali, cari pre anu celu puțin de 2 ori, au sa cerceteze fia-care școla din cerculu seu, și apoi a asterne raportu la consistoriu despre starea școlerulu.

Inspectiunea nemijlocită asupra școlei în comuna o are diregatoriș școlara locala (Orst-Schulvorstand), care constă din 8—15 barbati din co-

muna dintre cei mai demni și mai interesați pentru școla, aleși pre 3 ani.

Presedintele diregatoriei școlare locale este parochulu (pastoriulu) localu, care are a supraveghia prete școla în ceea ce privescă invetiatușă, disciplină și portarea invetiatorilor și a școlarilor.

În cetate, la școlele poporali are îngrijirea și conducerea nemijlocită directorulu școlariu.

La întretinerea școlerulu contribuescă atât statulu, câtu și comună, particulari și elevii.

Fia-care cetățianu alu statulu, care are ocupațiune de sine statore e datoriu a plăti după proporțiunea averei sele, dare pentru școla. Pentru cei seraci și lipsiti de totu solvesce comună sau din averea comunala seu din fondulu școlerulu, care se face prin contribuiri benevole dela cununii, botezuri, îngropaciuni etc.

Banii incurși din darea acestă se întrebunțieza spre a ridică școli nove, spre a le îndiestra cu cele de lipse, spre a solvi feșile invetiatorilor școl. cându comună, din mijlocele sele proprii nu este în stare a acoperi ea singura toate șpeșele necesarie spre susținerea școlei.

Pre lângă contribuiriile aceste ale statulu și ale comunei vinu apoi și contribuiriile numeroșe, cari le facu omeni particulari pentru școla, parte prin spriginirea școlerulu publice parte prin ridicarea și întretinerea de institute private, și filantropice precum e d. e. Pestalozzi-Stift, despre care am amintitu mai înainte.

Celalaltu mijlocu, care concurge la susținerea școlei suntu contribuiriile elevilor.

În școlele orășienesci burgheze (superioare, Bürgerschulen), elevii solvescu pre luna următoarele didactre: în clasă V-a cea mai de josu (25 grosi) 1 fl. în cl. IV 1 fl. 50 xr. în cl. III 1 fl. 75; în cl. II 2 fl. în cl. I 2 fl. 20 xr.

În școlă cercuala (Bezirkschule) 20, 40, 60, 80, xr. 1 fl., în cele comunale (Gemeinde Armeschule) 10—20 xr.

Pentru de a face parinților de totu seraci, ori-si-care usiorare în portarea șpeșelor cu copiii lor umblatori la școla, s'au instituit în școlele din orășie, cu deosebire și în Dresdă 450 locuri libere sau stipendii (Freischullen). Pentru acestia solvesce comună, sau și fonduri private (Schulstiftungen) didactrele, și îndiestreza cu cărțile necesarie, ha chiaru și cu vestimintele trebuincioșe, și cu premii anuali pentru copiii, cari s'au distinsu prin portarea lor. Ceste din urma se mijlocescu prin asiă numitā Armenversorgungsbehörde. (Diregatoriș pentru îngrijirea școlerulu). Didactrele aceste ale școlerulu se aduna prin unu esatoriu anumitu, pentru fia-care școla; acestă, are sa transmita apoi la finea fia cărei luni pre lungu ratiociniu, banii incurși diregatoriei competente școlare.

Aceste didactre încă suntu menite spre a ajutoră susținerea școlerulu și plățirea leșilor invetiatorilor, cari variéza la sate între 150—400 taleri, iera în cetăți intra 325 fl. pentru asiă numitii Hilfslehrer (adjuncti), cându intra deca antātu în funcțiune, — și până la 800 fl. pentru invetiatorii ordinari, asediați definitivu (ständige Lehrer).

În cele mai multe casuri inse, d'abiă se ajunge acoperirea pre jumătate a șpeșelor din banii incurși că didactre, și atunci are comună apoi datorită a implini lipsă și cându nici ea nu este în stare, atunci vine intr'ajutoriu statulu.

Invetiatorii, sau mai bine dișu candidatii de invetiatoriu, trebuie sa fia ascultatu cursulu de 6 ani intr'unu seminariu invetiatorescu, de cari suntu vre-o 9 în Saxoniă. Îndiestratu cu atestatele despre absolvirea cu succesu bunu a cursulu pedagogicu, poté concuși la vre-o stațiune de invetiatoriu. Spre scopulu acestă se eschide concursu, sau din partea diregatoriei școlare comunale, sau din partea consistoriulu. Deca si-au alesu comună însă-si pre fiitorulu invetiatoriu, actulu de alegere se asterne consistoriulu, acestă apoi esaminéza pre candidatul, și deca-lu afla capabilu, lu întaresce și-lu prevede cu decretu de denumire, — deca invetiatoriulu se alege de cătra consistoriu, atunci acestă lu recomandă oficiulu școlariu localu, și parochulu localu lu introduce în funcțiunea sea.

Totu invetiatori suntu datoru a solvi 2—3 % din leșă lor anuală în Landes Pensionsfond pentru invetiatori (fondulu de pensii) și are apoi dreptulu a pretinde după 15 ani de serviciu, deca au devenitu invalidu, altfelu numai după 25 ani de

servitiu, o pensiune, amesurată leșei avute, pentru sine sau pentru familiă sea.

O a la institutiune folositoare pentru invetatori bethani, dara încātu va asupritore pentru cei tineri, este institutiunea „invetiatorilor emeriti.”

Deca adeca unu invetatoriu au imbetranitu, încātu nu-si mai poté implini oficiulu seu, atunci i se da unu substitutu. Acestă primescă jumătate din leșă, care au avutu „emeritulă”, cealalta diuătate o primescă substitutul.

După lungu serviciu, câte odată, emeritul primescă leșă întregă, și substitutul seu capeta o veneratiune corespondiatore din fondulu comunalu.

S e b e s i u în 13 Iunie st. n. 1870.

În urmă depuneri mandatulu din partea fostulu deputatu, domnulu Michail Binder, s'a ordonat alta alegere și tempulu pentru acestă s'a prespu pre 7, 8, și 9 a. l. e. Din 691 de voturi s'au datu 150, românii firescu nu au participatu, dara frați sasi, precumu se vede încă puțin și si acestia după repetite provocări. — Voturi a avutu domnulu secretariu ministeriale Fried. Schneider 112, d. secretariu judeciale Emit Neugeboren 37 și d. senatoru Seiverth 1, celu din urma nici ca a avutu de cogetu de ablegatu. — Aici s'a probatu, ca quam gratiam homines pro beneficiis reddere solent. Cātu a facutu celu de a-lu doilea numitu domnu pentru sasi din Sebesiu, de si nu este enormu, — dar' totuși vis a vis cu altii atâtu, încātu debue mai multu respectatu. Poțe de eră densulu de fatia; atunci se întorcea fôia. — Mi este contrariulu nationale, inse pre celu ce-si iubescă natiunea, totu deună lu sti. ediu. — Fia Turcu fia Tataru! Alegerea acestă a mai probatu un'a adeca ca si frații sasi vis a vis cu dietă imperială se afla în agônea mortiei. Cu atâtu inse suntu foarte activi atunci, cându se lucra de interese puru locale; fiindu-ca atunci se afla câte doi trei, cari voru se piscue în turbure, ut reclamarile în contră românilor conscrisi, îndreptăți alegatori la comunitatea fiitoră.

Si pre ce basa s'a facutu acestă consoriere nouă, pre basă unei sentiție a înaltulu ministeriu de interne în urmă recursulu și a sasilor și a românilor.

În desiertu densii purcedu din acelu motivu ca qui habet tempus, habet vitam; — sed quantum temporis et quam vitam? Este acelu tempu 3 sau 4 luni celu multu? și este aceea viața în perpetua încordare a traî? Si pentru ce? pentru nescă scopuri a unori omeni, cari nu voru se vedea, nu voru se audia și a căroru planuri la de totu altu feliu de terenu privescu, care nu este politicu, ci bisericescu. — Asiă este unde se amesteca odată interesu personalu în celu nationale, atunci este reu. — Aduceti-ve aminte conlocutorilor, ca cânta unu poetu de alu dn. vöstre „der Feind naht euch von innen, ihr selbst grabt euch das Grab!” Buna întielegere și concordia numai duca la fericire, dar invidiă până la persecutare în contră noastră la perire, poté a vöstra, poté a noastră, poté ca și amendoru!

B.

A b r u d u în 26 Maiu 1870 st. v.

Onorate de Redactoru! Un'a corespondința esita în 11 nr. 34 a Telgrafulu Român sub numele parochulu Teodoru Naritiu din Sahadulu, reclama în interesulu adeverulu la toti cei ce au fostu fatia la alegerea deputatulu clericalu, severisita în 12 Martie a. c. în Abrudu, spre a deminti pre corespondințele anonimu, care în nr. 27 a „Telegr. Rom.” cu datu din 16 Martie a. c. a descrișu decursulu actulu de alegere și cele întemplate cu acesta ocașiune, reclamulu corespondinței de susu pretinde, ca anonimulu, prelunga unele date adeverate și-aru fi luat libertate a schimonosi adeverulu încātu-va, și în specie ca amintindu despre vorbirea deputatulu alesu parint. protop. Ioanu Gallu, aru fi atribuitu vorbirei acestui a ideile ha' chiaru și vorbele comisariulu consistoriale par. protop. Ioanu Patitiș; ca anonimulu aru vrea se vorbeșcă lumea, falsificându acte publice, ca din câți a fostu facia nici unulu nu aru fi pututu representă preotimea tracturilor acestor a ca par. protopopu Ioanu Patitiș și aliele. —

Subscrișii, unii ce au fostu de fatia la actulu alegerei, descrișu prin anonimulu și prin urmare, ca unii, la care se face reclamă pentru testificarea adeverulu prin acestă serbatorescu declaratiu; ca anonimulu corespondinte în descrierea actulu de alegere, publicatu în 11 nr. 27 a „Tel. Rom.” au

vorbite adevărate, n'au atribuită vorbirei spărint. protopopu Ioanu Gallu nici vorbele nici ideile d. comisariu consist. parintele protopopu I. Patiti'a, și ca elocinței cu care parintele protopopu Ioanu Gallu au multămită alegătorilor pentru încrederea pusă în densulu promitiendule ca va conlucrá pentru îmbunătățirea sôrței preoților din muntii apuseni—numai învidi'a cu malitia împreunată i-ară putea detrage la ce a promis deputatulu nostru parint. prot. I. Gallu, au dovedit și în faptă, vorbind public în sinodulu archidieceșanu despre votarea preoților din muntii apuseni din fondulu erarială că și preoții gr. cat.

Fără de-a vorbi despre meritele par. protopopu Ioanu Patiti'a și despre debaci'a d-sele ce ară fi avendu întru reprezentarea intereselor nôtstre și a bisericiei, faptul este că încrederea cu mare majoritate s'au concentratată în alesulu deputatulu — facia cu care majoritate un'a singură persóna din cei fosti de facia la alegere — încâtă privesce meritele unui'a ori aceluialaltu dintre candidati, dară mai ales în nesuintia de-a deminti adevărule — nu apasă și nu pôte apăsa nimic'a în pondu.

Dară spre orientarea publicității, a cărei opiniune s'aru seduce prin corespondința la care s'au pusu numele parochulu Teodoru Nariti'a nu putem ascunde adevărule, că acestu parinte s'au declarat cu indignațiune în presentia mai multor ômeni onesti, că d-sea nu scie nimic'a de aceea corespondința și că se mira cine a pututu abusa cu numele lui?

Corbulă după pene se cunôsce, asiã și omulu după stila, ne miramu înșă de D-nulu autoriu a acelei corespondințe ca D-lui, ca dirigatori și omu ce se ocupa cu legi — n'au avutu atâtă socotința de a judecă, că a abusa cu numele altuia pentru demintirea adevărulei pôte trage urmări serioșe după sine — Ne miramu de d. autoriu, că că deputatulu mirându în locu sa corespundă promisiunilor facute cu ocaziunea alegerii și sesi im. linsca mandatulu la care a fostu chiamat — s'au ocupat cu compunerea corespondinței menționate sub numele par. Teodoru Nariti'a?

Ioachimu Stanislau parochu. Moise Podoreanu. Georgiu Papiu m. p. Paulu George mp. Ioanu Cosm'a parochu gr. or. în B. Montoriu Michailu. Nicola Gavrița Caréanu. Petru Papiu. Ioanu Pedescu Georgie Gende. Nicolae Popescu. Georgiu Anc'a parochu gr. or. în Socharu. Moise Laslau Parochu gr-or. în Fenésu. Nicolae Mestecanu parochu gr-or. în Rosi'a de munte. Moise Manovicu Parochu gr. or. în Carpinisiu. Georgie Fellea parochu gr. or. în Guruleasa. Nicolae Baiesianu parochu gr. or. în Buciumu Isbila, Ioanu Iancu parochu gr. or. Buciumu Poieni.

Romani'a.

(Resultatulu alegerilor.)

Argesiu. colegiulu I Radu Nihaiu, colegiulu II B. Boerescu, colegiulu III nu s'au facutu alegere, colegiulu IV Nae Cornatienu. Bacau. colegiulu I Dum. Ghica Comanescianu, colegiulu II D. Lupascu colegiulu III. Leca și Ioanu Negura, colegiulu IV. Eugeniu Ghica. Bolgradu. colegiulu I. Aristidu Pascalu, colegiulu II. Georgiu Focsia, colegiulu III. N. Blaramberg, colegiulu IV Nicu Negri. Botosiani. colegiulu I. L. Ciolacu colegiulu II. C. Magistanu colegiulu III. G. Hasnasi, P. Georgiale, I. Adrianu colegiulu IV. G. Lahovari. Braila. colegiulu I. I. Câmpinenu col. II. Stâlpeanu col. III. R. Câmpiniu, T. Dobrescu colegiulu IV. N. Blaramberg. Bezeu colegiulu I. Dr. Iatropolu colegiulu II. N. Paoleanu coleg. III. I. Ioachimu col. IV. V. Vladioianu. Cahuiu. colegiulu I. D. Craciunescu colegiulu II C. Caramaliu colegiulu III. Sacalofu colegiulu IV Iacobu Negrutiu. Coverluiu. colegiulu I. L. Catargiu colegiulu II. M. Cogalnicenu colegiulu III. G. Mantu, C. Braiescu și V. Holbanu colegiulu IV. Tereachiu. Dolju. colegiulu I. N. Gr. Racoviti'a colegiulu II. N. Zatreanu colegiulu III Stolojanu, B. Radianu, G. Chitiu colegiulu IV. I. Bratianu. Dorohoiu. colegiulu I. H. Cortazi colegiulu II. P. Casimiru colegiulu III. Mateiu Gane colegiulu IV C. Pilatu (majoru) Dâmbovitia, colegiulu I. G. Cantacuzino colegiulu II. E. Vacarescu colegiulu II. Generalu Florescu colegiulu IV. Ioanu N. Alesandrescu. Falcu. colegiulu I. M. Cogalnicenu colegiulu II. Vasilie Vrăbia colegiulu III. N. Ionescu colegiulu IV. Nicolau Bosie, Gorjiu. colegiulu I. C. Blaramberg colegiulu II. Tache Moscu colegiulu III. G. Magheru fiulu colegiulu IV. Ahilu

Cresnariu. Ialomiti'a. colegiulu I. N. Moscu colegiulu II. Simeonu Mihalescu colegiulu III. P. Gradisteanu colegiulu IV. Ritoridi. Iasi. P. Mavrogeni colegiulu II. N. Ionescu colegiulu III. Georgiu, Tacu, Fetu, A. Holbanu colegiulu IV. Petru Suciu. Ilfov. Dumitru Ghica colegiulu II. S. Marcoviciu colegiulu III. gen. N. Gulescu, I Bratianu, D. Bratianu, G. M. Ghica, T. Mehedinteanu, C. A. Rosetti colegiulu IV. M. Marghilomanu. Ismailu. colegiulu I. Al. Tulcianu colegiulu II. P. Iconomu coleg. III. V. A. Urechia colegiulu IV. A. C. Sturdi'a. Mehedinti. colegiulu C. Scafesiu colegiulu II G. Costă-Foru colegiulu III Gr. Miculescu, Ioanu Aurelu colegiulu IV, Stefendache. Muscelu. colegiulu I. A. C. Gulescu colegiulu II N. Cretiușescu, colegiulu III. Ovidu Rudenu colegiulu IV. Pavelu Anghelescu. Neamtu. colegiulu N. Roset Balanescu colegiulu II. Emanoilu Filipescu colegiulu III. M. Cogalnicenu colegiu IV. Teodoru Teodoru. Oltu. colegiulu I. Col. Manu colegiulu II. G. Meitani colegiulu III. Titulescu colegulu IV. C. Valenu. Prahova. colegiulu I. T. Vicarescu colegiulu II. Radoviciu colegiulu III. A. Arionu, A. Candiano Grigorescu colegiulu IV. I. Bratianu. Putna. G. Apostoliano colegiulu II. A. Schlenu colegiulu III. N. Noinov, N. Fleva, Gr. Balanescu colegiulu IV Panait Tufelcica. Râmnicu-Saratu. colegiulu I. C. Gradistenu colegiulu II. Ioanu Balacenu colegiulu III. Const. Mihaescu colegiulu IV. C. F. Robescu, profesor. Vâlcea. colegiulu I. Al. Lahovari colegiulu II. Zisu Dimitrescu colegiulu III. N. Iancovescu colegiulu IV. C. Grecenu. Romanu. colegiulu I. N. Catargiu Calimachi colegiulu II. Ioanu Agarici colegiulu III. N. Ionescu L. Eraclide colegiulu IV. Iorgu Vucinicu. Romanati. colegiulu I. A. G. Gulescu colegiulu II. Antonu Puricescu colegiulu III. C. Racoviti'a colegiulu IV. Nicu Ruso Locustenu. Soceava. colegiulu I. Maioru C. Boianu colegiulu II. Petru Soft'a colegiulu III. G. Grecenu colegiulu IV. Georgiu, Racoviti'a. Tecuci. colegiulu I. P. Ciuca colegiulu II. T. Anastasiu colegiulu III. Cincu colegiulu IV. Nicu Sierbanescu. Teleormanu. colegiulu I. I. Ghic'a colegiulu II. C. Bosianu colegiulu III. G. Vernescu colegiulu IV. Costache Racota. Tutov'a. colegiulu I. M. Costache colegiulu II. Costache Negri colegiulu III. I. Codrescu, Beloescu, Galca colegiulu IV. Lascaru Moldovenu. Vlasia. colegiulu I. N. Tataranu colegiulu II. Ales. Lazarescu colegiulu III. N. Gogosia colegiulu IV. D. Cozadini. Vaslui. colegiulu I. I. Sturza colegiulu II. P. Carpu colegiulu III. Iordache Beldimanu colegiulu IV. D. Cozadini.

Varietăți.

*** Teatru. Marti ser'a se reprezentara pre scen'a teatrulu de aici: „Lipitorile satelora“ comedia în 5 acte de d. Alesandri și M. Milio, musica de Vachmanu. Subjectulu acestei piese e scos din viati'a delati'a, din Moldov'a. Comedi'a e în adevăru o tragedia, deca și nu după forma; totă quintesenti'a ei e tragica; cândă ti infacisieza pre bietii țierani atâtă de cadiuti, încâtă loră le e mirare că jidanulu Moise nu mai vrea să le dea beutura pre creditu; cândă vedi că Moise jidanulu pre lângă despretiulu cu carele vorbește cu țieranii detorasi, arata și întiepciune de viati'a, precândă țieranulu numai dorinti'a de a capetă beutura; cândă vedi că greulu și jidanulu dimpreuna cu unu perdutu de serbu, după ce ruineza pre unu rediesienu Ioanu Teslariulu, cauta mijlocu salu omóre; cândă vedi că greulu Kir Iani este gata a comite ori ce crima numai să-si satisfaca intereseloră și placheriloră lui. Comediosu e mai multu limbajulu persóneloră afara de alu Catrinei și încâtă va alu Mariuca, Ce-va amu fi doritu încă în drama seú comedia. Sa vedemu undev'a, afara de aviditatea cea mare de asi stemperă numai setea prin beuturi spirituose, afara de perplesițătile cele multe ale țieranilor, și ceva din naturelulu celu inteligentu alu romanulu țieranu și din esteticulu putem dice și sublimulu țieranulu română în mai mare abundanți'a, pentru că trasurile cu cari e marcata beti'a și perplesițătile sa dispara ôre cum în materi'a ocașală și totulu sa aiba mai multu sublimu esteticu.

Ce privesce reprezentatiunea începemu cu overtur'a executată de orchestrulu dlui Haag. Acestă piesa natională, audită pentru prim'a ôra, a fostu fôrte bine primită de publicu. În comedia partea cea mai principală o avu dlu Millio că jidanu. Aparerea densului pre scenă a fostu intempinata cu cununi și buchete de flori. Dlu Millio nu a

lasatu nimic'a de doritu în rolulu seú de jidanu. Caracteristic'a de evreu cu perciuni a fostu intrêga și nu s'au strecurat vre unu neajinsu intr'ens'a din capu până în fine. Limbajulu, gesturi, fenomenele psihologice, tôte erau executate cu o acurateti'a de unu artistu de prim'a ordine. Totu asiã avemu să esprimămu îndestulirea nôtstra cu dd. Mincu (greculu), Nicolau (Ventura țier'a), Alesandrescu I. (Ioanu Teslariulu) și Alesandrescu II. (Gavrilu Serbu), Eliescu (Nitiu). Rolulu padurariulu și subprefectulu nu ofera ocaziune destulă pentru distingere, cu tôte acestea subprefectulu deca se putea luă dintre domni și deca pasiã mai cu autoritate nu strică nimic'a. Dômn'a Nicolau (Catrin'a) și D. Margareta (Marinea) au unu accentu placutu. Cânteculu fura bine executate.

Audimu exprimându-se dorinti'a că în repertoriulu dlui Millio se va află dôra și vre-o piesă asiã numită de salonu.

*** Ni se scrie din o cetate curatu mugiară următorele: Deca din întemplantă se jóca duoi copii unulu creștinu și altulu jidanu în Romani'a, și celu creștinu d. e. în jocu bate seú chiar vatema pucinu pre copilulu de jidanu, îndată se apuca jidanii și ti alarmu tóta Europ'a, că în Romani'a se persecuteza jidovii.

Dar' că se întemplantă macelării în întielesulu celu adevăratulu alu cuventulu pre aiurea, despre acest'a nu numai că nu scie Europ'a nimic'a, dar' nici chiar orasiulu, unde se întemplantă acele macelării, nu prea scie bine. — Asiã s'au întemplantă în zilele trecute aci.

Duoi tineri — pretinsi adoratori ai Minervei, după ce si petrecura bine cu jupânulu Bachus, înca nu apucasa bine a inseră, întorcându-se cătra casa se apucara de unu pecatosu de jidanu, ce stă înainte portiei locuinței sale, și mir nichts, dir nichts mi lu apucara și lu ciocanira bine cu bâtele lor. La tipetulu lui sari din casa soci'a jidanulu, se vada ce se întemplantă cu barbatulu seú. Nu apucase bine sirman'a sa și vada barbatulu, cândă de odată se pomeni cu capulu despicațu de derek fiatalokvr'o 5 minute nu vedeai alt'a decâtă numai jidani împregiurulu casei care de care mai vulneratu. Cugetai, că vedi în miniatura devastarea Ierusalimulu. Bravii învingatori după o biruintă atâtă de brilantă o luara la sanătôs'a, și de nu cunoscea pre unulu din învingatori unu jidanu, și astadi ară fi ramasu necunoscuti. — Astadi soci'a jidanulu jaco pre patu cu pucina sperare de scapare.

Luptacii sunt dati pe man'a criminalulu, oriminalulu înșă atâtă tamanda lucrulu, încatu unulu dintre cei voinicii avu tempu a-si scôte testimoniile școlactice, și a parasi orasiulu; — acum se aude că jidanii sunt aplicati spre pace, deca i-va rebonifică pentru doreri cu o suma însemnată de bani; apoi môra-i chiar' și soci'a, numai bani se fia. —

*** Pentru Musculu gimnasiale din Blasiu s'au tramisu:

- Dela Rm. Const. Pappalvi Canonicu metropolitanu
1. Unu numu grecescu de argintu cu inscripțiunea: ΑΛΕΞΑΝΔΡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, că nou, de cătu taliatu în pregiuru.
  2. Cinci numi rom. de argento, anume 1. dela Traianu: IMP. TRAIANO AVG. GER. DAC' — în dosu: COS. V. P — OPTIMO PRINCIPI; altulu dela: AVRELIUS CAESAR AVG. PII F, în dosu: COS. II. TR. POT. VII; alu 3-le: dela: ANTONIUS AVG. PIVS P. P. TR. P. COS.III., în dosu: CLEMENTIA AVG., alu 4-le dela acel'asi: ANTONINVS AVG.—în dosu: TR. P. XX. IMP. III. COSIII; și alu 5-lea: dela: DIVA AVG. FAVSTINA.
  3. Patru numi de argintu mai noi și anume: 1 polonu de sub Sigismundu III., 2 de sub Leopoldu, și 1 bavaresu.
  4. Patru stufe de aur.
- Dela dn. I. Vladu teologu în Blasiu 2 numi de argintu (1 de sub Sigism. II., altulu dela Leopoldu), și 1 banu rusescu.
- Dela Bas. Vlas'a studinte în Blasiu: 1 nume de arama: AVRELIUS CAESAR AVG. PII F., în dosu: COS. II., și preste midilocu: S. C. aflatu în teritoriulu Craciunelui lângă Blasiu.
- „Archivulu.“

Burs'a de Vien'a.

Din 10/22 Iunie. 1870.

Metalicele 5%	60 05	Act. de creditu	255
Imprumut. nat. 5%	68 98	Argintulu	117 50
Actiile de banca	719	Galbinulu	5 73 1/2